

Нашитѣ батареи се сияха да отговарятъ на много по силния си противникъ, като сжщеврѣменно стрѣляха и по настѣпающитѣ турски колони. Положението на нашитѣ батареи, па изобщо и на цѣлия отрядъ, още повече се влоши отъ обстоятелството, че недостатъчното количество гранати не позволяваше да се стрѣля често; освѣнъ това и съ завземанието Лисата и Зелена гори неприятелскитѣ оръдия стрѣляха отъ първата — въ флангъ и тила на Св. Никола, въ тила на нашата позиция и въ дѣснитѣ флангове на кръглата и полукръглата батареи, а отъ втората — по сжщитѣ направления ни поражаваха съ пущечни гърмежи. Така щото неприятелскитѣ куршуми кръстосваха цѣлата ни позиция по-всичкитѣ направления. Смѣло може да се каже, че на нашата шипченска позиция едвали можеше да се намѣри една педя земя не поражавана отъ турскитѣ гранати и куршуми.

Не се измина много врѣме, отъ като се върнахъ съ охотниците въ ложементата, когато гжстата турска стрѣлкова верига, послѣдвана отъ такива же гжсти колони войски, започнаха да настѣпватъ и се съсрѣдоточаватъ къмъ пункта на атаката. Скоро, слѣдъ това, се раздаде татъкъ къмъ стоманената батарея сигнала за атака, който се подхвана отъ другитѣ барабансчици и горнисти и, като вѣтъръ, се понесе по всичката линия. Гжститѣ турски колони, като вихрушка, се понесоха напредъ и се нахвърлиха съ обичния викъ „Алла“ върху нашитѣ ложементи. Но защитниците на Шипка не дрѣмяха, стрѣлковата верига откри честа и мѣтка стрѣлба.

— Юнаци! на вѣтѣра не стрѣляйте: „рѣдко да мѣтко“! Гледайте днесъ само на мѣсо да удряте, казваха и повтаряха офицеритѣ и взводнитѣ командири на стрѣлцитѣ. Прицѣли се добрѣ и само тогава спущай ударника. Турцитѣ отъ честата стрѣлба не се боятъ, както и ний отъ тѣхната не се боимъ. Залповетѣ ви, юнаци, да бждатъ съ видержка и дружни. Ако ли пъкъ стане нужда да се работи съ щикъ, дѣйствайте пѣргаво и рѣшително, — Турцитѣ не обичатъ щика, още повече, като видятъ, че противника имъ го владѣе добрѣ.